

616
ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o sprzedaży soli.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Sól, o której mowa w rozporządzeniu niniejszem, jest to sól jadalna w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043).

Art. 2. Sprzedaż soli nie wymaga uzyskiwania zezwolenia władzy skarbowej.

Minister Skarbu może, o ile chodzi o sprzedaż soli na cele przemysłowe lub hodowlano-rolnicze, ustanawiać w drodze rozporządzeń wyjątki od postanowienia ustępu poprzedniego.

Art. 3. Sprzedawana może być tylko sól, wprowadzona do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny”.

Nie wolno sprzedawać soli po cenach innych, aniżeli ustalone przez Ministra Skarbu.

Sprzedawcy soli są obowiązani stosować się do przepisów o sprzedaży soli, wydawanych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń.

Art. 4. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” wprowadzać będzie sól do obrotu bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawrze odpowiednie umowy.

Minister Skarbu może poruczać władzom skarbowym nadzór nad wywiązywaniem się przez sprzedawców soli z umów o sprzedaż soli, zawartych z przedsiębiorstwem „Polski Monopol Solny”.

Art. 5. Wszelkie zezwolenia (koncesje) na sprzedaż soli, nadane przed wejściem w życie roz-

porządzenia niniejszego, a w szczególności zezwolenia na wolne składy, hurtownie i rozdzielcze składy soli, oraz zezwolenia na sprzedaż soli na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze oraz wszelkie prawa i obowiązki, wynikające z tych zezwoleń (koncesyj), wygasają z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 6. Utrata przez osoby, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego posiadały zezwolenia (koncesje) na sprzedaż soli (art. 5), jakichkolwiek uprawnień, wynikających z dotychczasowych przepisów prawnych, spowodowana przez postanowienia rozporządzenia niniejszego, nie daje tym osobom praw do żadnego odszkodowania, ani innych roszczeń.

Art. 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia art. 10 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Kolnictwa i Reform Rolnych.

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*